

Possiblement hi hauria també dades i anècdotes dels temps dels carlins, i les guerres i bandolers dels seus temps. Tant en Carles com la seva sogra, havien fet observar a Na Dolors unes rajoles més enfonsades que hi havia a la cuina; deien que tapava la boca d'una mina on els carlins hi amagaven els cavalls.

També quedà el record d'un incendi que hi hagué molts anys enrera i que destruï o quasi, la casa. Quan es feren les restauracions actuals, sota el guix de la cuina, les parets eren efectivament negres. I a un extrem, al treure un armari raconer, junt a les parets negres hi trobaren mitja gerra..., plena de cendres.

Durant aquestes obres, en picar la façana, aparegué una pedra que actualment ha estat reposada i descoberta sobre la porta d'entrada. Diu: «ANTONIA ILLA TORAS - 1715». No fóra, potser, la pubilla dels cantirets d'oli?

La casa presenta dues parts ben marcades. La vella és d'una gran regularitat, un perfecte rectangle, quina entrada seria l'arc interior del que sols resta la meitat. Les parets de 80-90 cms. de gruix, en tres línies paral·leles, la de façana, cara migdia, la posterior i altra al mig, per major solidesa i càrrega del pis, que parteix el conjunt en dues parts semblants. El terreny ocupat per la totalitat de parets, és de 90 metres quadrats.

A la planta, una meitat és cuina, menjador, rebedor, escala. El restant i l'altra part de darrera, les antigues dependències pròpies del camp, cellers, rebosts, quadres, són ara ampli i acollidor saló i altres sales. Al pis, l'antiga sala, voltada dels dormitoris. Un d'ells presenta una porta emmarcada en pedra tallada, mostra antiga davant les restauracions i acondicionaments.

Menjador.
Antigament el celler.

